Argentina opustila WHO: Odvážný krok k suverenitě. A co my, otevřeme tuto otázku?

18.3.2026 - Libor Vondráček | Strana svobodných občanů

Dnes, 17. března 2026, Argentina formálně dokončila své vystoupení ze Světové zdravotnické organizace (WHO). Přesně rok od oznámení – jak potvrdil ministr zahraničí Pablo Quirno na sociální síti X – se země pod vedením prezidenta Javiera Mileiho stala dalším státem, který řekl jasné „ne“ mezinárodní byrokracii, jež si uzurpuje právo diktovat národům, jak mají pečovat o zdraví svých občanů. Sleduji tento krok s velkou nadějí. A kladu si otázku, kterou by si měli položit všichni fanoušci suverenity České republiky: Není právě teď ten správný čas, abychom totéž zvážili i my?

Javier Milei není žádný populistický extremista. Je to muž, který bojuje za svobodu, proti socialismu a za návrat k rozumu. Jeho rozhodnutí vychází z hlubokých rozdílů s WHO především v řízení pandemie covidu-19. Organizace prosazovala dlouhodobé lockdowny, ignorovala vědecké debaty, politizovala zdraví a připustila, aby do jejího fungování pronikly zájmy jiných mocností. Argentina – stejně jako nedávno Spojené státy pod prezidentem Trumpem – odmítla, aby jakákoliv nadnárodní struktura zasahovala do její suverenity. „Nenecháme mezinárodní orgán zasahovat do našich vnitřních záležitostí,“ znělo jasně už při oznámení před rokem. A dnes to argentinská vláda dotáhla do konce.

Pro mě, jako předsedu Svobodných, předsedu meziparlamentní skupiny přátel ČR-Argentina a zastánce maximální svobody jednotlivce i národní suverenity, je tento krok inspirací. Během covidu jsme v České republice na vlastní kůži zažili, kam vede slepá víra v „doporučení“ WHO. Uzavírání škol na měsíce, likvidace malých podniků, omezování osobních svobod, roušky venku i v parku, povinné testy a vakcíny pod tlakem – to všechno se dělo pod vlivem organizace, která se ukázala být spíš politickým nástrojem než nezávislým vědeckým orgánem. Naši představitelé se tehdy schovávali za „mezinárodní doporučení“, místo aby se spolehli na české lékaře světových rozměrů jako prof. Beran či prof. Turánek, data a zdravý rozum. Výsledek? Zbytečné ekonomické škody, ztráta důvěry v instituce a pocit, že o našem zdraví rozhoduje někdo v Ženevě, ne my sami.

Argentina teď ukazuje, že to jde i jinak. Země se nevzdává mezinárodní spolupráce – zůstává aktivní v regionálních strukturách jako PAHO, ale odmítá platit a poslouchat centrální byrokracii, která selhala. Proč bychom my v Česku nemohli udělat totéž? I my platíme WHO miliony korun ročně, přijímáme její pandemické smlouvy a plány, které by v budoucnu mohly opět omezit naši suverenitu. A přitom máme vlastní skvělé lékaře, nemocnice a vědce. Proč bychom měli nechat rozhodovat o našich dětech, podnicích a svobodě nějakou globální organizaci, která prokázala, že není schopná objektivity?

Není to o izolacionismu. Je to o zdravém rozumu a odpovědnosti. Suverénní stát musí mít právo rozhodovat sám o svém zdravotnictví – bez tlaku, bez ideologie a bez zbytečných byrokratických řetězů. Argentina nám dnes dává naději, že takový krok není utopický sen, ale reálná cesta k větší svobodě.

Proto se ptám nahlas: Není čas, aby i Česká republika zvážila vystoupení z WHO? Nebyl by to krok prospěšný pro naše občany, naši ekonomiku a naši suverenitu? Jsem přesvědčen, že ano. A jsem připraven tuto debatu vést naplno.

Libor Vondráček

https://svobodni.cz/novinky/argentina-opustila-who-odvazny-krok-k-suverenite-a-co-my-v-ceske-republice